

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 70

Vydána dne 11. října 1990

Cena Kčs 2,20

OBSAH:

407. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky, kterým se mění a a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 1/1990 Sb., o povinné úložce při zahajování staveb v roce 1990
 408. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky o ochraně zdraví před nepříznivými účinky elektromagnetického záření
 409. Vyhláška Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 143/1984 Zb. o základnej škole
 410. Vyhláška Státní banky československé o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1990
 411. Vyhláška Státní banky československé o vydání pamětních stříbrných padesátikorun k prvnímu výročí svatořečení Anežky České
 412. Vyhláška Státní banky československé o stažení bankovek po 100 Kčs vzoru 1989
 413. Vyhláška Státní banky československé o stažení bankovek po 50 Kčs vzoru 1964 a po 20 Kčs vzoru 1970 a o dodatečné výměně bankovek po 10 Kčs vzoru 1960
 414. Oznámení federálního ministerstva dopravy o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje výnos o zvláštních paušálních náhradách cestovních výdajů pro některé pracovníky dopravy, u nichž častá změna místa výkonu práce vyplývá ze zvláštní povahy povolání
 415. Oznámení federálního ministerstva hospodářství, ministerstva strojírenství a elektrotechniky České republiky a ministerstva hospodářství Slovenské republiky o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje § 5 výnosu ve věci prémiového spoření mladých pro učně učebního oboru horník z prostředků organizací
 416. Oznámení ministerstva strojírenství a elektrotechniky České republiky o vydání výnosu, jímž se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie
 417. Oznámení ministerstva strojírenství a elektrotechniky České republiky o vydání výnosu, jímž se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva všeobecného strojírenství, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie
-

407

NAŘÍZENÍ VLÁDY
České a Slovenské Federativní Republiky

ze dne 11. října 1990,

**kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 1/1990 Sb.,
o povinné úložce při zahajování staveb v roce 1990**

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky na základě § 32 odst. 2 a k provedení § 28 odst. 2 zákona č. 67/1989 Sb., o národohospodářském plánování, a k provedení § 62 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), stanoví:

bliky č. 1/1990 Sb., o povinné úložce při zahajování staveb v roce 1990, se doplňuje takto:

V § 4 se vkládá nové ustanovení pod písmenem c) v tomto znění:

„c) jmenovitě uvedené v příloze C III/16 ke státnímu plánu České a Slovenské Federativní Republiky pro rok 1990 – Program ekologických investic.“.

Čl. I

Nařízení vlády Československé socialistické repu-

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čalfa v. r.

408

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České republiky

ze dne 3. října 1990

o ochraně zdraví před nepříznivými účinky elektromagnetického záření

Ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

a) pásmem vysokých frekvencí (dále jen „vf“) rozsah od 60 kHz do 300 MHz;

b) pásmem velmi vysokých frekvencí (dále jen „vvf“) rozsah nad 300 MHz.

Obecná ustanovení

§ 1

Touto vyhláškou se stanoví požadavky pro práci a pobyt v elektromagnetických polích a pro vývoj, konstrukci, výrobu, dovoz, montáž, opravu, zkoušení, provoz a užívání generátorů vysokých a velmi vysokých frekvencí a zařízení, která takové generátory obsahují (dále jen „zdroje“).

§ 2

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

§ 3

(1) Každý je povinen dbát, aby při činnostech uvedených v § 1 byla činěna technická a organizační opatření stanovená touto vyhláškou, omezující počty i ozařování osob vf a vvf polem na nejmenší možnou míru, nejvýše však na míru stanovenou touto vyhláškou.

(2) Při měřeních sloužících ke kontrole činnosti je nutno se řídit pokyny pro stanovení úrovně pole a ozařování elektromagnetickými vlnami v pásmu vf a vvf, uvedenými v příloze této vyhlášky.

§ 4

Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření
a mezní úrovně pole

(1) Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření pracovníků vystavených elektromagnetickému záření W_{EP} , W_{HP} nebo W_{SP} jsou stanoveny pro pracovníky bez použití osobních ochranných pracovních prostředků a jsou to průměrné směnové hodnoty vypočítané ze zjištěného ozáření pracovníka v jednom pracovním cyklu (tj. zpravidla pětidenním pracovním týdnem)¹⁾ stanovené takto:

- a) v pásmu vř od 60 kHz do 3 MHz hodnotou 50 000 a 200 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a času t v hodinách vzorcem:

$$W_{EP} = E^2 \cdot t = 50\,000 [(V/m)^2 \cdot h],$$

popřípadě při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole H v ampérech na metr a času t v hodinách vzorcem:

$$W_{HP} = H^2 \cdot t = 200 [(A/m)^2 \cdot h],$$

pokud $E \leq 500$ V/m a $H \leq 50$ A/m);

- b) v pásmu vř nad 3 MHz do 30 MHz hodnotou 7000 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$$W_{EP} = E^2 \cdot t = 7000 [(V/m)^2 \cdot h],$$

pokud $E \leq 300$ V/m);

- c) v pásmu vř nad 30 MHz do 300 MHz hodnotou 800 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$$W_{EP} = E^2 \cdot t = 800 [(V/m)^2 \cdot h],$$

pokud $E \leq 100$ V/m);

- d) v pásmu vřv hodnotou $0,8 \cdot K_1^2$ (při vyjádření střední výkonové hustoty S v miliwattch na centimetr čtvereční a v času t v hodinách vzorcem:

$$W_{SP} = S \cdot t = 0,8 \cdot K_1 [mWh/cm^2],$$

pokud $S = 2,65$ mW/cm²).

(2) Při haváriích, nutných měřeních a opravách za provozu a v dalších výjimečných případech mohou být nejvyšší přípustné hodnoty ozáření uvedené v odstavci 1 překročeny, nejvýše však do výše desetinásobku, pokud hodnota S, E² nebo H² nepřekročí desetinásobek mezní úrovně S nebo desetinásobek druhé mocniny mezních úrovní E, popřípadě H stanovených v odstavci 1. Každé takové překročení nejvyšších přípustných hodnot ozáření musí však být provozovatelem zdroje vř nebo vřv ohlášeno příslušnému orgánu hygienické služby a musí být vyrovnáno směnami bez expozice tak, aby v denním průměru za dobu (zpravidla pracovní cyklus) stanovenou provozovatelem zdroje vř nebo vřv po projednání s příslušným orgánem hygienické služby nebyla překročena nejvyšší průměrná směnová hodnota ozáření.

(3) Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření obyvatelstva W_{EO} , W_{HO} , popřípadě W_{SO} ³⁾ jsou průměrné denní hodnoty vypočítané ze zjištěného ozáření jednotlivce v místech pobytu v jednom kalendářním týdnu, popřípadě ze zjištěného ozáření jednotlivce podle doby provozu zdroje ve stejném období a jsou stanoveny takto:

- a) v pásmu vř od 60 kHz do 3 MHz hodnotou 5000 a 20 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$$W_{EO} = E^2 \cdot t = 5000 [(V/m)^2 \cdot h],$$

popřípadě při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole H v ampérech na metr a času t v hodinách vzorcem:

$$W_{HO} = H^2 \cdot t = 20 [(A/m)^2 \cdot h],$$

pokud $E \leq 180$ V/m a $H \leq 15$ A/m);

- b) v pásmu vř nad 3 MHz do 30 MHz hodnotou 700 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách vzorcem:

$$W_{EO} = E^2 \cdot t = 700 [(V/m)^2 \cdot h],$$

pokud $E \leq 80$ V/m);

- c) v pásmu vř nad 30 MHz do 300 MHz hodnotou 100 (při vyjádření efektivní hodnoty intenzity

1) W = nejvyšší přípustná hodnota ozáření;
index P = nejvyšší přípustná hodnota ozáření pro pracovníky;
index E = elektrická složka pole;
index H = magnetická složka pole;
index S = výkonová hustota.

2) $K_1 = 1$ pro stacionární antény či zářiče
 $K_1 = 2,5$ pro mechanicky sektorující antény
 $K_1 = 120$ pro otáčející se antény
 $K_1 = A/3$ pro elektronicky sektorující antény (A – úhel sektorování ve stupních)

Poznámka: Číselné hodnoty K_1 jsou všeobecné a platné pouze pro základní hygienické hodnocení. V případě potřeby, při situacích na hranici hygienické únosnosti, stanoví přesnější číselné hodnoty pro konkrétní typy radarů referenční laboratoř pro neionizující elektromagnetické záření, zřízená v Institutu hygieny a epidemiologie v Praze.

3) Index O = nejvyšší přípustná hodnota ozáření pro obyvatelstvo.

pole E ve voltech na metr a v času t v hodinách
vzorcem:

$$W_{EO} = E^2 \cdot t = 100 [(V/m)^2 \cdot h],$$

pokud $E \leq 30 \text{ V/m}$;

- d) v pásmu vvf hodnotou $0,12 \cdot K_2^4$
(při vyjádření střední výkonové hustoty S v mili-
wattch na centimetr čtvereční a v času t v hodi-
nách vzorcem:

$$W_{SO} = S \cdot t = 0,12 \cdot K_2 [\text{mWh/cm}^2],$$

pokud $S \leq 0,25 \text{ mW/cm}^2$.

(4) Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření a mezní
úrovně pole stanovené podle odstavců 1 až 3 se nevzta-
hují na ozařování nemocných při poskytování léčebné
preventivní péče.

§ 5

Opatření na ochranu zdraví před účinky vf a vvf záření

(1) Zdroje vf a vvf musí být navrhovány, vyráběny
a uváděny do provozu tak, aby při předepsaném použí-
vání nedocházelo k překračování hodnot stanovených
v § 4. Při projektování a výstavbě výrobních objektů,
obytných budov a objektů občanské vybavenosti, na-
cházejících se v okruhu působení zdrojů vf a vvf (např.
vysílačů) je nutno, po projednání s příslušným orgá-
nem hygienické služby, realizovat též opatření, která
vyločí indukovaná elektromagnetická pole, překraču-
jící hodnoty stanovené v § 4. Údaje potvrzující splnění
této podmínky musí být součástí dokumentace. Sé-
riová výroba a hromadný dovoz zdrojů vf a vvf musí
být schváleny hlavním hygienikem České republiky.⁵⁾

(2) Provozovatelé zdrojů vf a vvf jsou povinni:

- prezkoušet je, zda vyhovují požadavkům této vy-
hlášky při uvedení do provozu, změně nebo
opravě zdroje nebo při změně v provozu. O vý-
sledcích měření vést protokol, jehož náležitosti
jsou uvedeny v příloze této vyhlášky. Pro praco-
viště před zahájením trvalého provozu vypracovat
provozní řád a projednat jej s příslušným orgánem
hygienické služby;⁶⁾
- okamžitě informovat příslušný orgán hygienické

služby o každé závadě zdroje vf nebo vvf vedoucí
ke zvýšenému ozařování okolí významnému z
hlediska této vyhlášky a závadu neprodleně od-
stranit. O termínu odstranění závady informovat
příslušný orgán hygienické služby. Do doby od-
stranění závady zdroje vf nebo vvf podle povahy
závady provoz zastavit, ztlumit nebo provést ná-
hradní opatření na ochranu osob, projednaná s
příslušným orgánem hygienické služby;

- zřetelně označit a opatřit výstrahou místa (oblasti
nebo pásma), na nichž úroveň ozáření může být
vyšší než připouští § 4 odst. 3 a po projednání s
příslušným orgánem hygienické služby pro ně stan-
ovit odpovídající režim;
- udržovat je v bezvadném stavu a dbát, aby v dů-
sledku oprav nebo jiných zásahů nebyla snižována
účinnost stínících krytů a jiných ochranných opa-
tření.

§ 6

Způsobilost pracovníků

Na pracovištích a na místech, na kterých dochází
k překračování hodnot stanovených v § 4 odst. 3 mo-
hou pracovat jen osoby, které jsou pro tyto práce tě-
lesně a duševně způsobilé. Provozovatelé zdrojů vf a
vvf jsou povinni vést záznamy o pobytu jednotlivých
pracovníků na těchto pracovištích a místech a ukládat
je.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 7

U zdrojů vf a vvf, které byly uvedeny do provozu
před dnem účinnosti této vyhlášky, jsou provozova-
telé povinni zajistit jejich přezkoušení podle § 5 odst. 2
nejpozději do dvanácti měsíců ode dne účinnosti této
vyhlášky. U malých vyzářených výkonů do 200 W lze
toto přezkoušení provést jen výpočtem.

§ 8

Na základě žádosti provozovatele zdroje vf nebo
vvf může hlavní hygienik České republiky povolit ča-
sově omezenou výjimku z ustanovení § 4 odst. 3.

⁴⁾ $K_2 = 1$ pro stacionární antény či zářiče
 $K_2 = 5$ pro mechanicky sektorující antény
 $K_2 = 360$ pro otáčející se antény
 $K_2 = A$ pro elektronicky sektorující antény (A – úhel sektorování ve stupních)

Poznámka: Číselné hodnoty K_2 jsou platné ve stejném smyslu jako K_1 .

⁵⁾ § 4 odst. 3 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

§ 41 vyhlášky č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek.

⁶⁾ § 4 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb.

§ 9

Zrušuje se příloha č. 9 směrnic č. 40/1976 sb. Hygienické předpisy o hygienických požadavcích na stacionární stroje a technická zařízení, oznámených v části 20/1976 Sb.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1990.

Ministr:

MUDr. Bojar CSc. v. r.

Příloha vyhlášky č. 408/1990 Sb.

Pokyny

ke stanovení úrovně pole a ozáření elektromagnetickými vlnami v pásmu vysokých a velmi vysokých frekvencí

ČÁST I

1. Pásmo vysokých frekvencí (vf)

Vysokými frekvencemi se v této vyhlášce rozumí frekvence od 60 kHz do 300 MHz, tj. vlnová délka ve vzduchu 5 km až 1 m. V tomto rozsahu frekvencí se úroveň pole vyjadřuje intenzitou elektrické složky pole $[E]$ ve voltech na metr $[V/m]$, případně v rozsahu od 60 kHz do 3 MHz intenzitou magnetické složky pole $[H]$ v ampérech na metr $[A/m]$. Ozáření se vyjadřuje součinem E^2 ve $[V/m]^2$, resp. H^2 v $[A/m]^2$ a času t v hodinách $[h]$ a označuje se W_E , resp. W_H .

1.1. Měřicí zařízení

Pro měření E i H se používá měřič blízkého pole NFM 1 s příslušnými anténami, popřípadě jiný rovnocenný přístroj schválený hlavním hygienikem ČR. Testování měřiče se provádí jednou za 3 roky. Ozáření W_E , i W_H se stanoví výpočtem nebo přímým měřením dozimetrem.

1.2. Obecné zásady měření intenzity pole

Při měření intenzity pole E nebo H se podle povahy pracoviště (území, objektu) určí místa, na kterých se provede měření, tj. místa, kde se zdržují osoby, jejichž ozáření se stanoví. Měří se především ve výškách 50, 85, 125 a 160 cm nad podlahou, resp. terénem (platí pro střed antény), přičemž pro hodnocení je rozhodující nejvyšší naměřená hodnota v oblasti hlavy nebo trupu s výjimkou případu, kdy v místě končetin je naměřená hodnota vyšší než vyhláškou stanovené E_{mezni} nebo H_{mezni} . Ve stanovených výškách se anténou pohybuje v horizontální rovině v rozsahu předpokládaných pohybů člověka na daném stanovišti a anténa se natáčí tak, aby byla spolehlivě zjištěna největší výchylka. Toto měření se opakuje v každé poloze nejméně třikrát a největší zjištěná výchylka se zaznamenává. Hodnota zjištěná ve výši hlavy se zaznamenává, i když není větší než hodnoty zjištěné v ostatních výškách. Hodnoty

zjištěné v místech končetin se zaznamenávají pouze v případech, kdy jsou větší než mezní. Měří se za obvyklých podmínek (tj. na pracovišti především za přítomnosti obsluhy). Přítomnost jiných osob mimo osoby konající měření, popřípadě obsluhu, je nutno z bezprostředního okolí vyloučit. Osoba konající měření se nesmí nacházet mezi zdrojem záření a měřicí anténou. Měří se za nejnepríznivějšího, případně pravděpodobně nejnepríznivějšího režimu, který může při běžném provozu nastat. Určení tohoto režimu je nutno projednat s příslušným orgánem hygienické služby. Pokud ho nelze předem stanovit měřením, měří se při každém pracovním režimu daného zařízení. V případě zjištění hodnoty intenzity pole přesahující možnosti měřiče se měří při definovaném sníženém výkonu příslušného zdroje a změřená hodnota se přepočítá na plný výkon s uvážením, že výkonu je úměrná hodnota E^2 .

Doba expozice či pobytu se změří nebo zjistí podle účelu pobytu z pracovních výkazů, z údajů pracovních norem, technologických postupů, popřípadě popisu pracovní činnosti s přihlédnutím k vyjádření vedoucího pracovníka.

Protokol musí obsahovat:

- datum a místo měření;
- charakteristiku zařízení (název, typ, výkon, kmitočet, režim a dobu provozu, popřípadě druh vyzařujícího prvku a jeho další parametry) s vyznačením případného předchozího projednání výběru režimu s orgánem hygienické služby;
- jednoduchý náčrtek s označením míst měření, vzdáleností, výšek a zaznamenáním přítomnosti či nepřítomnosti obsluhy během měření;
- maximální hodnoty E , případně H a hodnoty ve výši hlavy; doba expozice, ozáření směrové, denní, průměrné (s uvážením případného ozáření pracovníka mimo pracovní dobu);

- použité měřící přístroje (s uvedením výrobního čísla a data posledního testování);
- závěry (s hodnocením a v případě pracoviště s návrhem na zařazení do příslušné kategorie podle části II přílohy).

1.3. Stanovení ozáření

Ozáření člověka v daném místě je charakterizováno součinem čtverce intenzity pole v tomto místě E^2 ve $[V/m]^2$ nebo H^2 v $[A/m]^2$ a doby t , po kterou na něho toto pole působí (v hodinách). Celkové ozáření člověka za 1 směnu, resp. den je dáno součtem ozáření v jednotlivých místech, kde se zdržoval. V případě pracovníka se bere v úvahu také případné ozáření mimo pracovní dobu. Součet se stanoví samostatně pro E a případně též H a v případě E se ještě odliší součty pro jednotlivá frekvenční pásma. (Pokud toto odlišení není proveditelné, musí se v dalším vycházet z hodnocení v tom pásmu, pro něž jsou stanoveny přísnější hygienické požadavky.) Takto se stanoví směnové, resp. denní ozáření v každém pracovním, resp. kalendářním dnu. Průměrné směnové, resp. denní ozáření se stanoví sečtením směnových, resp. denních hodnot (u pracovníků za celý cyklus, tj. většinou za 5 pracovních dnů, u obyvatelstva za kalendářní týden, tj. za 7 dní) a dělením počtem pracovních dnů, resp. směn (tj. většinou 5) u pracovníků, popřípadě počtem kalendářních dnů (tj. 7) u obyvatelstva. U pracovníků se v případě ozářování i mimo pracovní dobu (směnu) ke směnovému ozáření přičítá též ozáření ve zbývajících částech dne a až z tohoto součtu v jednotlivých dnech pracovního cyklu se stanoví průměrné směnové ozáření. Pro vlastní hodnocení se však v takovém případě použije teprve součet takto zjištěného průměrného směnového ozáření a průměrného denního ozáření za období nepracovních dnů.

Při hodnocení se kontroluje, je-li při uvažování průměrných směnových, resp. denních hodnot ozáření splněna podmínka

$$\frac{W}{W_P \text{ resp. } 0} = \left[\frac{W_E}{W_{E_{\max}}} \right]_{0,06-3} + \left[\frac{W_E}{W_{E_{\max}}} \right]_{>3-30} + \left[\frac{W_E}{W_{E_{\max}}} \right]_{>30-300} + \left[\frac{W_H}{W_{H_{\max}}} \right]_{0,06-3} \leq 1$$

kde hodnoty označené indexem max jsou stanovené nejvyšší přípustné hodnoty ozáření pro pracovníky (W_{EP} resp. W_{HP}) nebo obyvatelstvo (W_{EQ} , resp. W_{HQ}). Současně se porovnává velikost nejvyšších zjištěných hodnot E , resp. H se stanovenými mezními hodnotami $E_{\text{mezní}}$, resp. $H_{\text{mezní}}$ pro pracovníky nebo obyvatelstvo. Závěry s hodnocením se zapisují do protokolu. Nejvyšší přípustné hodnoty a mezní úrovně pole pro pracovníka a obyvatelstvo – viz též tabulka č. 1 a 2.

2. Pásmo velmi vysokých frekvencí (vvf)

Velmi vysokými frekvencemi se rozumí frekvence nad 300 MHz do 300 000 MHz, tj. vlnová délka ve vzduchu 1 m až 1 mm. V tomto rozsahu se úroveň pole vyjadřuje výkonovou hustotou $[S]$ v miliwatech na cm^2 $[mW/cm^2]$, popřípadě mikrowatech na cm^2 $[\mu W/cm^2]$, přičemž $1 mW/cm^2 = 1000 \mu W/cm^2 = 10 W/m^2$. Ozáření se vyjadřuje součinem S v mW/cm^2 a času t v hodinách $[h]$ a označuje se W_S .

2.1. Měřící zařízení

Do doby, než bude zavedeno používání jednotného měřiče výkonové hustoty, lze používat libovolný měřič, pokud je zaručena přesnost měření S do 30 procent a pokud je schválen hlavním hygienikem ČR. Testování měřiče se provádí jednou za tři roky. Ozáření W_S se stanoví výpočtem nebo přímým měřením dozimetrem.

2.2. Obecné zásady měření výkonové hustoty

Platí obdobně ustanovení bodu 1.2. s těmito odchylkami:

- pokud není k dispozici izotropní širokopásmový měřič, provádí se v daném místě měření na všech pro posouzení důležitých kmitočtech (pásmech), vyskytujících se v dané oblasti a výsledky se aritmeticky sčítají, a to pro horizontální i vertikální polohu měřící antény (jde-li o anténu s převážně lineární polarizací). V případě rotujících primárních zářičů se zjišťuje pouze maximální hodnota (vhodným natočením měřící antény);
- v případě pulsní modulace je rozhodující střední výkonová hustota, v protokolu je však nutno zaznamenat parametry pulsního režimu (šířka pulsu, opakovací kmitočet);
- v okolí zdrojů s otáčejícími se nebo sektorujícími anténami (vyzařovacími diagramy) se při hodnocení vychází z výsledků měření v zastaveném stavu s uvážením koeficientů K_1 (pro pracovníky), resp. K_2 (pro obyvatelstvo), které jsou stanoveny touto vyhláškou. Do protokolu se zaznamenává i typ vysílací antény, její zisk, šířka svazku, polarizace a druh pohybu;
- pokud obsluha není nucena trvale stát nebo sedět přesně ve stejném místě nebo poloze vzhledem ke zdroji záření a pohybuje se ve výrazně nehomogenním poli (tedy blízko zdroje, např. u generátorů pro mikrovlnný dielektrický ohřev apod.), vychází se při hodnocení daného místa z průměrné hodnoty S získané alespoň z pěti měření (v daném místě, nad i pod ním, vlevo a vpravo od něj, avšak do protokolu se zaznamenává také maximální hodnota;
- je-li měřič NFM 1 vybaven zvláštní anténou pro měření E v pásmu vvf, lze jej použít s tím, že odpovídající výkonová hustota se stanoví buď z

grafu či tabulky, dodaných s anténou, nebo pomocí vztahu

$$S [\mu\text{W}/\text{cm}^2] = \frac{E^2 [\text{V}/\text{m}]}{3,77}, \text{ resp.}$$

$$S [\text{mW}/\text{cm}^2] = \frac{E^2 [\text{V}/\text{m}]^2}{3770}.$$

2.3. Stanovení ozáření

Pro stanovení ozáření W_S platí přiměřeně ustanovení bodu 1.3. s tím rozdílem, že čas t se násobí výkonovou hustotou S . Pro hodnocení je rozhodující vztah W_S k nejvýše přípustným hodnotám ozáření pro pracovníky (W_{SP}) nebo obyvatelstvo (W_{SO}) a dodržení stanovených mezních hodnot $S_{\text{mezní}}$. Nejvyšší přípustné hodnoty a mezní úrovně pole pracovníka a obyvatelstva – viz též tabulka č. 1 a 2.

3. Kombinace pásem v f a vvf

V případech působení pole v místě, kde byly zjištěny úrovně příslušející pásmu v f i vvf, kontroluje se při hodnocení, je-li při uvažování průměrných směnových, popř. denních hodnot ozáření splněna podmínka:

$$\frac{W}{W_P \text{ resp. } 0} = \left[\frac{W_E}{W_{E_{\text{max}}}} \right]_{0,06-3} + \left[\frac{W_E}{W_{E_{\text{max}}}} \right]_{> 3-30} + \left[\frac{W_E}{W_{E_{\text{max}}}} \right]_{> 30-300} + \left[\frac{W_H}{W_{H_{\text{max}}}} \right]_{0,06-3} + \frac{W_S}{W_{S_{\text{max}}}} \leq 1.$$

Hodnoty označené indexem max jsou stanovené nejvýše přípustné hodnoty ozáření pro pracovníky (W_{EP} , W_{HP} resp. W_{SP}) nebo obyvatelstvo (W_{EO} , W_{HO} , resp. W_{SO}). Současně se porovnává velikost nejvyšších zjištěných hodnot E , H , resp. S se stanove-

nými mezními hodnotami $E_{\text{mezní}}$, $H_{\text{mezní}}$ resp. $S_{\text{mezní}}$ pro pracovníky nebo obyvatelstvo.

ČÁST II

Kategorizace prací

Elektromagnetické záření (v pásmu vysokých a velmi vysokých frekvencí)

KATEGORIE 1 – Nejsou překračovány hygienicky únosné hodnoty platné pro obyvatelstvo.

Musí současně platit⁷⁾

$$\frac{W}{W_O} \leq 1, \quad L_{\text{max}} \leq L_{O_{\text{mezní}}}$$

KATEGORIE 2 – Nejsou překračovány hygienicky únosné hodnoty platné pro pracovníky.

Musí současně platit buď

$$a) \frac{W}{W_O} \leq 1, L_{O_{\text{mezní}}} < L_{\text{max}} \leq L_{P_{\text{mezní}}}$$

nebo

$$b) \frac{W}{W_O} > 1 \geq \frac{W}{W_P}, \quad L_{\text{max}} \leq L_{P_{\text{mezní}}}$$

KATEGORIE 3 – Hygienicky únosné hodnoty platné pro pracovníky jsou překračovány – RIZIKOVÁ PRÁCE.

Musí současně platit buď

$$a) \frac{W}{W_O} \leq 1, \quad L_{\text{max}} > L_{P_{\text{mezní}}}$$

nebo

$$b) \frac{W}{W_O} > 1 \geq \frac{W}{W_P}, \quad L_{\text{max}} > L_{P_{\text{mezní}}}$$

nebo

$$c) \frac{W}{W_P} > 1$$

⁷⁾ $\frac{W}{W_P}$, resp. $\frac{W}{W_O}$ označuje poměr zjištěných průměrných směnových, resp. denních hodnot ozáření k nejvyšším přípustným hodnotám ozáření pracovníků, resp. obyvatelstva stanovený podle bodu 1.3. nebo 3. přílohy a § 4 vyhlášky, L_{max} označuje maximální změřenou hodnotu E , H , resp. S ; $L_{\text{mezní}}$ označuje v § 4 vyhlášky stanovenou mezní hodnotu $E_{\text{mezní}}$, $H_{\text{mezní}}$ resp. $S_{\text{mezní}}$ (s indexem „P“ pro pracovníky, s indexem „O“ pro obyvatelstvo).

Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření a mezní úrovně pole
(hygienicky únosné hodnoty) pro pracovníky

f [MHz]	0,06 – 3	> 3 – 30	> 30 – 300	> 300
$E_{\text{mezní}}$ [V/m]	500 (1580)	300 (950)	100 (315)	–
$H_{\text{mezní}}$ [A/m]	50 (160)	–	–	–
$S_{\text{mezní}}$ [mW/cm ²]	–	–	–	2,65 (26,5)
W_{EP} [(V/m) ² · h]	50 000 (500 000)	7000 (70 000)	800 (8000)	–
W_{HP} [(A/m) ² · h]	200 (2000)	–	–	–
W_{SP} [mWh/cm ²]	–	–	–	0,8 · K_1^* (8,0 · K_1)

*) Všeobecné základní hodnoty:

$K_1 = 1$ pro stacionární antény či zářiče

$K_1 = 2,5$ pro mechanicky sektorující antény

$K_1 = 120$ pro otáčející se antény

$K_1 = A/3$ pro elektronicky sektorující antény (A – úhel sektorování ve stupních)

Pozn.: Číselné hodnoty v závorkách odpovídají ustanovení § 3 odst. 2.

Nejvyšší přípustné hodnoty ozáření a mezní úrovně pole
(hygienicky únosné hodnoty) pro obyvatelstvo

f [MHz]	0,06 – 3	> 3 – 30	> 30 – 300	> 300
$E_{\text{mezní}}$ [V/m]	180	80	30	–
$H_{\text{mezní}}$ [A/m]	15	–	–	–
$S_{\text{mezní}}$ [mW/cm ²]	–	–	–	0,25
W_{EO} [(V/m) ² · h]	5000	700	100	–
W_{HO} [(A/m) ² · h]	20	–	–	–
W_{SO} [mWh/cm ²]	–	–	–	0,12 · K ₂ *)

*) Všeobecné základní hodnoty:

$K_2 = 1$ pro stacionární antény či zářiče

$K_2 = 5$ pro mechanicky sektorující antény

$K_2 = 360$ pro otáčející se antény

$K_2 = A$ pro elektronicky sektorující antény (A – úhel sektorování ve stupních)

409

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky

z 20. septembra 1990,

ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva školstva

Slovenskej socialistickej republiky č. 143/1984 Zb. o základnej škole

Ministerstvo školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky podľa § 14 ods. 2 písm. a) a § 22a ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 50/1984 Zb.) ustanovuje:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 143/1984 Zb. o základnej škole sa mení a dopĺňa takto:

1. Za § 1 sa vkladá § 1a, ktorý znie:

„§ 1a

Organizácia základnej školy

(1) Základná škola má deväť ročníkov. Má dva stupne. Prvý stupeň je štvorročný, druhý stupeň sa od piateho ročníka spravidla diferencuje podľa záujmov a schopností žiakov.

(2) Úspešným skončením deviateho ročníka základnej školy alebo ôsmeho ročníka základnej školy a prvého ročníka strednej školy žiak získava základné vzdelanie.

(3) Základná škola poskytuje priestory a primerané vybavenie na vyučovanie náboženstva.¹⁾“

2. V § 2 ods. 1 a 2 znejú:

„(1) Zápis do prvého ročníka základnej školy (ďalej len „škola“) sa koná každoročne od 15. januára do 15. februára. Miesto a čas zápisu určí riaditeľ školy. Ak dieťa po dovŕšení šiesteho roku veku nie je telesne alebo duševne primerane vyspelé a ak o to požiada rodič alebo iný zákonný zástupca (ďalej len „zástupca žiaka“), lekár alebo riaditeľka predškolského zariadenia, odloží mu okresný národný výbor (ďalej len „národný výbor“)²⁾ začiatok povinnej školskej dochádzky o jeden školský rok. O možnosti odložiť začiatok povinnej školskej dochádzky škola informuje zástupcu

žiaka pri zápise. Ak zástupca žiaka požiada o to, aby do školy bolo výnimočne prijaté dieťa, ktoré dovŕši šiesty rok veku v čase od začiatku školského roka do konca kalendárneho roka, k žiadosti priloží vyjadrenie okresnej pedagogicko-psychologickej poradne³⁾ a lekára.

(2) Ak sa u žiaka prvého ročníka základnej školy v priebehu prvého polroku školského roka prejaví nedostatočná telesná alebo duševná vyspelosť na školskú dochádzku, môže národný výbor na návrh riaditeľa školy, po prerokovaní so zástupcom žiaka a vyjadrení okresnej pedagogicko-psychologickej poradne³⁾ dodatočne odložiť plnenie povinnej školskej dochádzky na nasledujúci školský rok.²⁾“

3. V § 3 na konci odseku 1 sa bodka nahrádza bodkočiarkou a pripája sa tento text: „; ak ide o žiaka zrakovo, sluchovo a telesne postihnutého alebo o žiaka s chybou reči aj po vyjadrení špeciálneho pedagóga, psychológa a odborného lekára.“

4. Doterajšie odkazy 3, 4 sa označujú ako odkazy 4, 5.

5. Za § 3 sa vkladá § 3a, ktorý znie:

„§ 3a

(1) Do školy možno zapísať aj žiakov zrakovo, sluchovo a telesne postihnutých alebo žiakov s chybami reči.

(2) Pri školách možno zriaďovať špeciálne triedy pre žiakov so špecifickými vývinovými chybami učenia a správania, pre zrakovo, sluchovo, mentálne a telesne postihnutých žiakov alebo pre žiakov s chybami reči. Zaraďovanie žiakov, počty žiakov v triede a organizáciu výchovno-vzdelávacej činnosti upravuje osobitný predpis.⁶⁾“

6. Doterajší odkaz 5 sa označuje ako odkaz 7 a doterajšie odkazy 7, 8 sa označujú ako odkazy 8, 9.

¹⁾ § 5 ods. 1 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení zákona č. 171/1990 Zb.

²⁾ § 34 školského zákona.

§ 10 zákona SNR č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 50/1984 Zb.).

³⁾ § 3 ods. 2 písm. c) a d) vyhlášky MŠ SSR č. 99/1980 Zb. o výchovnom poradenstve.

⁶⁾ Vyhláška MŠ SSR č. 2/1987 Zb. o školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť.

7. § 5 vrátane nadpisu znie:

„Organizácia výchovno-vzdelávacej činnosti základnej školy

§ 5

(1) Vyučovanie sa začína o 8. hodine; podľa miestnych podmienok môže riaditeľ školy určiť začiatok vyučovania od 7.30 hod. do 8.30 hod.: v triedach s rozšíreným vyučovaním telesnej a športovej výchovy môže riaditeľ školy určiť začiatok vyučovania na 7. hodinu. Ak z priestorových dôvodov nemožno vyučovanie zabezpečiť pre všetkých žiakov v dopoludňajších hodinách, organizuje sa výnimočne vo dvoch smenách. Vyučovanie a výchovná činnosť sa končia najneskôr o 18. hodine.

(2) Stredajšie popoludnie a pri smenovom vyučovaní stredajšie dopoludnie je určené na mimoškolskú záujmovú činnosť a na oddych žiakov. V tomto čase sa nevyučuje a učitelia neukladajú žiakom písomnú domácu prípravu.

(3) Vyučovacia hodina trvá 45 minút; nemožno ju predlžovať. Spravidla po druhej vyučovacej hodine je hlavná prestávka 15 až 30 minút. Jej dĺžku určí riaditeľ školy. Žiaci cez hlavnú prestávku opúšťajú učebňu; ak sú na to utvorené podmienky, zdržiavajú sa mimo školskej budovy v určených priestoroch školy. Medzi ostatnými vyučovacími hodinami sú desaťminútové prestávky. Pri smenovom vyučovaní možno skrátiť každú vyučovaciu hodinu popoludňajšej smeny na 40 minút. V školách s internátom sa dĺžka vyučovacích hodín neskracuje.

(4) V prvom ročníku sa vyučuje v jednom slede najviac štyri vyučovacie hodiny, v druhom až štvrtom ročníku päť vyučovacích hodín, v piatom až deviatom ročníku šesť vyučovacích hodín. Žiaci piateho a šiesteho ročníka môžu mať v jednom dni najviac sedem vyučovacích hodín vrátane nepovinných predmetov, žiaci siedmeho až deviateho ročníka osem vyučovacích hodín.

(5) Škola organizuje školské výlety. Riaditeľ školy ich zaradí do pracovného plánu školy, pre žiakov, ktorí sa na výlete nezúčastnia, zabezpečí sa náhradné vyučovanie. Pre žiakov prvého až štvrtého roč-

níka sa v školskom roku môže organizovať jeden jednodenný výlet, pre žiakov piateho až deviateho ročníka dva jednodenné alebo jeden dvojdenný výlet. Žiakom piateho až deviateho ročníka možno školský výlet predĺžiť o dva dni pracovného pokoja.

(6) Súčasťou výchovy a vzdelávania žiakov je výchova zameraná na ochranu zdravia, spoločnosti a prírody, a to vo vybraných predmetoch, pri branných cvičeniach, branno-športových kurzoch a záujmovej činnosti.

(7) Súčasťou vyučovania telesnej výchovy je základný plavecký výcvik a v siedmom ročníku základný lyžiarsky výcvik. Ak v mieste školy nie sú vhodné podmienky, škola organizuje lyžiarsky a plavecký výcvik formou výchovno-výcvikových zájazdov.

(8) Súčasťou výchovy a vzdelávania žiakov je výchova k dopravnej disciplíne.

(9) Školy utvárajú podmienky na výchovu mimo vyučovania podľa potrieb a záujmov žiakov; na ten účel sprístupňujú objekty a priestory ihrísk, telocviční, plavárni, klubov a učební. Výchova mimo vyučovania sa zameriava na záujmovú, rekreačnú, telovýchovnú a spoločenskú činnosť žiakov.“

8. § 6 sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Klasifikácia podľa odseku 1 sa v ročníkoch a vyučovacích predmetoch určených Ministerstvom školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky nahrádza slovným hodnotením.“

9. V § 11 ods. 1 a 4 sa vypúšťa vo všetkých tvaroch slovo „socialistický“.

10. V § 12 ods. 4 sa text „minister školstva Slovenskej socialistickej republiky“ nahrádza textom „minister školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky“.

11. V § 6 a 9 sa slovné alebo číselné vyjadrenie „ôsmy ročník“, „8. ročník“ nahrádza vyjadrením „deviaty ročník“.

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. novembrom 1990.

Minister:
J. Pišút v. r.

410

VYHLÁŠKA
Státní banky československé
ze dne 3. října 1990
o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1990

Státní banka československá vyhláší podle § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

Dnem 23. října 1990 se vydávají do oběhu mince po 10 Kčs s letopočtem 1990 (dále jen „desetikoruny“).

§ 2

(1) Desetikoruny se razí ze slitiny obsahující 92 dílů mědi, 6 dílů hliníku a 2 díly niklu. Hmotnost desetikoruny je 8 g, její průměr je 24,5 mm. Na její hraně se střídají hladká a vroubkovaná pole.

(2) Při ražbě desetikorun je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 20/1000, v obsahu hliníku a niklu 10/1000.

(3) Na líci desetikoruny je vpravo státní znak České a Slovenské Federativní Republiky a nad ním zkratka názvu státu „ČSFR“. Od státního znaku vlevo je označení hodnoty číslem „10“. Pod označením hodnoty a státním znakem je v jednom řádku zkratka „Kčs“ a letopočet „1990“. Autorkou návrhu lící strany mince je akademická sochařka Jarmila Truhlíková-Spěváková. Inicialy jejího jména „JTS“ jsou umístěny pod letopočtem.

(4) Na rubu desetikoruny je portrét Tomáše Garrigua Masaryka. Jeho jméno „T. G. Masaryk“ je v opisu vpravo, letopočty „1850 - 1937“ v opisu vlevo. Autorem návrhu rubové strany je Miroslav Ronai, inicialy jeho jména „MR“ jsou pod portrétem.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda
Státní banky československé:
Ing. Tošovský v. r.

411

VYHLÁŠKA
Státní banky československé
ze dne 3. října 1990
o vydání pamětních stříbrných padesátikorun k prvnímu výročí
svatořečení Anežky České

Státní banka československá vyhláší podle § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

(1) K prvnímu výročí svatořečení Anežky České se vydávají pamětní stříbrné padesátikoruny (dále jen „padesátikoruny“).

(2) Padesátikoruny se razí ze slitiny o 500 dílech stříbra, 400 dílech mědi, 50 dílech niklu a 50 dílech zinku. Hmotnost padesátikoruny je 7 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr padesátikoruny je 27 mm, její hrana je vroubkovaná.

§ 2

(1) Na líci padesátikoruny je uprostřed státní

znak České a Slovenské Federativní Republiky a okolo něho v neuzavřeném opisu je název státu „ČESKÁ A SLOVENSKÁ FEDERATIVNÍ REPUBLIKA“. Pod státním znakem je ve dvou řádcích označení hodnoty „50 Kčs“. Autorem návrhu lícní strany mince je akademický sochař Ladislav Kolář. Inicialy jeho jména „LK“ jsou umístěny dole pod zkratkou „Kčs“.

(2) Na rubu padesátikoruny je ve fragmentu gotického oblouku tvář ženy v plachetce. Pod ní a po stranách je v neuzavřeném opisu text „1990 · SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ“. Autorem návrhu rubové strany je akademický sochař Michal Vitanovský. Jeho značka „v“ je vpravo od portrétu mezi gotickým obloukem a textem.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. října 1990.

Předseda
Státní banky československé:
Ing. Tošovský v. r.

412

VYHLÁŠKA
Státní banky československé
ze dne 3. října 1990
o stažení bankovek po 100 Kčs vzoru 1989

Státní banka československá podle § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé, vyhláší:

§ 1

(1) Bankovky po 100 Kčs vzoru 1989 s portrétem K. Gottwalda na lící straně¹⁾ přestávají být zákonnými penězi na území České a Slovenské Federativní Republiky uplynutím dne 31. prosince 1990.

(2) Bankovky uvedené v odstavci 1 vyměňují v době od 1. ledna 1991 do 30. června 1991 všechny banky, spořitelny a pošty, v době od 1. července 1991 do 31. prosince 1991 banky a spořitelny a od 1. ledna 1992 pouze Státní banka československá.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda
Státní banky československé:
Ing. Tošovský v. r.

413

VYHLÁŠKA
Státní banky československé
ze dne 3. října 1990
o stažení bankovek po 50 Kčs vzoru 1964 a po 20 Kčs vzoru 1970 a o dodatečné výměně bankovek po 10 Kčs vzoru 1960

Státní banka československá podle § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé, vyhláší:

§ 1

(1) Bankovky po 50 Kčs vzoru 1964 (tvaru II) na

lící straně s obrazem rudoarmějce a partyzána¹⁾ a bankovky po 20 Kčs vzoru 1970 (tvaru I) na lící straně s rytinou Jana Žižky z Trocnova podle nejstarší zachované plastické podoby z konce 15. století²⁾ přestávají být zákonnými penězi na území České a Slovenské Federativní Republiky uplynutím dne 30. června 1991.

¹⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí č. 79/1989 Sb., o vydání bankovek po 100 Kčs.

¹⁾ Vyhláška č. 27/1965 Sb., o vydání bankovek po 50 Kčs a pamětních stříbrných pětadvacetikorun k 20. výročí osvobození Československé socialistické republiky Sovětskou armádou.

²⁾ Vyhláška č. 24/1971 Sb., o vydání bankovek po 20 Kčs.

(2) Bankovky uvedené v odstavci 1 vyměňují v době od 1. července 1991 do 30. června 1992 všechny banky, spořitelny a pošty, v době od 1. července 1992 do 31. prosince 1992 banky a spořitelny a od 1. ledna 1993 pouze Státní banka československá.

§ 2

Výměnu bankovek po 10 Kčs vzoru 1960 (tvaru II) na lící straně s rytinou dvou děvčátek ve slovenské

krajině³⁾ provádí na žádost předkladatele Státní banka československá.

§ 3

Z § 1 odst. 2 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 8/1988 Sb., o stažení bankovek po 10 Kčs vzoru 1960, se vypouští poslední věta.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda
Státní banky československé:
Ing. Tošovský v. r.

414

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce (úplné znění č. 52/1989 Sb.) v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s Ústředím odborového sdružení železničářů a Odborovým svazem pracovníků vodní dopravy **výnos č. j. 19 438/1990-320** ze dne 10. září 1990, **kterým se mění a doplňuje výnos č. 6 006/1986-03** ze dne 24. června 1986 **o zvláštních paušálních náhradách cestovních výdajů pro některé pracovníky dopravy, u nichž častá změna místa výkonu práce vyplývá ze zvláštní povahy povolání** (reg. v částce 18/1986 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy a bude publikován ve Věstníku dopravy.

415

Federální ministerstvo hospodářství, ministerstvo strojírenství a elektrotechniky České republiky a ministerstvo hospodářství Slovenské republiky

vydalo **výnos, kterým se mění a doplňuje § 5 výnosu** federálního ministerstva paliv a energetiky a federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 4/1982 ze dne 25. června 1982 č. j. FMPE 892/20 a FMHTS 604/337 **ve věci prémieového spoření mladých pro učně učebního oboru horník z prostředků organizací** (jehož vydání bylo oznámeno v částce 25/1982 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Do výnosu možno nahlédnout na federálním ministerstvu hospodářství, ministerstvu strojírenství a elektrotechniky České republiky a ministerstvu hospodářství Slovenské republiky.

³⁾ Vyhláška č. 131/1961 Sb., o vydání bankovek po 10 Kčs, státovek po 5 Kčs a 3 Kčs a mincí po 1 Kčs a 10 haléřích nového vzoru.

416

Ministerstvo strojírenství a elektrotechniky České republiky

vydalo podle § 17 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky **výnos** ze dne 29. 9. 1990, **jímž se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 2/1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie**, ve znění výnosů FMHTS č. 1/1979, č. 3/1983, č. 3/1985 a č. 1/1987 a výnosů FMHSE č. 2/1988, č. 3/1988 a č. 2/1990.

Výnosem se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Do výnosu možno nahlédnout na ministerstvu strojírenství a elektrotechniky České republiky, na ředitelství státních podniků a jiných organizací přímo řízených ministerstvem.

417

Ministerstvo strojírenství a elektrotechniky České republiky

vydalo podle § 17 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky **výnos** ze dne 29. 9. 1990, **jímž se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 4/1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie**, ve znění výnosů FMVS č. 4/1989, č. 6/1981 a č. 1/1987.

Výnosem se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Do výnosu možno nahlédnout na ministerstvu strojírenství a elektrotechniky České republiky, na ředitelství státních podniků a jiných organizací přímo řízených ministerstvem.